

[Holstein.]

og det kan jo gøres i en Haandevending at lave Toldforhøjelser eller, hvis man ikke har Valutacentralen og Attestsystemet, at lovgive om Importbegrænsninger —, altsaa, naar man har alle disse Strenge at spille paa fra Statsmyndighedernes Side — og ingen har endnu sagt, at det maa ikke være Tilfældet —, hvor skal det saa være muligt at sikre Landbruget eller blot aabne Vej for, at Landbruget faar en anden Kurs for sin udenlandske Valuta end den, Regeringen ønsker at fastholde? Regeringen er i Stand til at forhindre dette fuldstændigt. Naar den raader over Importen, som den gør det i Øjeblikket, og vi har lukket Penge-marked, saa er der ingen Mulighed for dette Kravs praktiske Opfyldelse, og derfor kan man ogsaa under de givne Vilkaar se bort fra dette Krav, som nu er stillet i Forgrunden som det væsentligste. Der bliver virkelig herefter ikke ret meget tilbage af brugbare Anvisninger fra deres Side i Landbruget, som vil være Regeringens og Rigsdagens Læremestre og Vejvisere i denne Situation.

Naar jeg har fremsat disse supplerende Bemærkninger, maa jeg maaske have Lov til blot at sige, at dermed skal ikke paa nogen Maade være bestridt, at det nu gælder mere end nogen Sinde for Statsmyndighederne, for Regeringen og Rigsdagen, om at samles om Løsningen, om varige solide holdbare Løsninger af Landbrugets dybeste og vigtigste Problemer, derunder først og fremmest de to Hovedproblemer, Afsætningen af Landbrugsprodukter i Udlandet, den udenrigske Afsætning og den indenrigske Pant sætning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Jeg har blot et enkelt Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Holstein, som samtidig bliver et Spørgsmaal til Justitsministeren. Det ærede Medlem Hr. Holstein fornærmede her Politiet ved at bruge et Udtryk, som i hans Mund maa være nedsettende, nemlig kommunistiske Kasketdreng, om dem, der smed Taaregasbomber her paa Rigsdagens Gaard i Januar 1933. Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Holstein: Hvornaar har der været Uroligheder ved kommunistiske Møder enten i den indre By eller andre Steder, medmindre Politiet har angrebet disse Møder og derved krænket den i Grundloven sikrede Forhandlingsfrihed? Kan det ærede Medlem

Hr. Holstein og den højtærede Justitsminister nævne blot et eneste Eksempel derpaa?

Rahbek: De faa Bemærkninger, jeg har at gøre ved denne Lejlighed, angaar Forslag til Lov om en Kornordning, som jeg maa gaa ud fra fremdeles er til Behandling. Jeg har først en Henstilling til den højtærede Regering angaaende Behandlingsmaaden, Fremgangsmaaden i denne Sag og andre lignende livsvigtige Sager. Det forekommer mig, at der efterhaanden er ved at blive indført en meget uheldig Praksis, som i alt Fald efter min Mening ikke tjener til at hæve Rigsdagens Anseelse. Denne Sag, som for øvrigt mange tidligere Sager, er jo forberedt og behandlet i en ret snæver Kommission eller Udvalg. Medlemmerne faar 7 Segl for Munden, maa ingenting meddele Offentligheden. De Meddelelser, det er nødvendigt at give Partierne, for at man kan faa deres Tilslutning, bliver givet under strengt Tavshedslofte, og naar endelig Offentligheden faar Besked om, hvad der foregaar, er Sagen faktisk afgjort, og det har vi jo det bedste Bevis for i den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte i sin Ordførertale, at Enkeltheder i Forslaget kunde der ikke rettes ved, medmindre alle Underskriverne gav deres Tilslutning dertil. Jeg har ikke hørt, at det er blevet modsagt, saa jeg maa gaa ud fra, at det er rigtigt. Det vil altsaa sige, at Rigsdagens Opgave i denne Sag indskrænker sig til at sige ja eller nej til det foreliggende Lovforslag, og at den er afskaaret fra gennem Udvalgsbehandling, gennem eventuelle Ændringsforslag, at tage Hensyn til Ønsker, der maatte være kommet frem og er kommet frem udefra, efter at Offentligheden er blevet gjort bekendt med, hvad Forslaget indeholder. Det er denne Stilling jeg synes er lidet værdig for Rigsdagen. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende meget advare Regeringen imod at fortsætte ad denne Vej; jeg tror, at det vil gøre Skade.

Angaaende selve Lovforslagets Indhold vil jeg først erklære mig fuldstændig enig med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Holstein for lidt siden fremsatte. Det forekommer mig, at Landbruget i Dag maa gøre sig klart, hvilken Vej det vil ud, om det vil den Vej, som det ærede Medlem Hr. Holstein betegnede som den nazistiske Vej, eller som maaske andre hellere vil kalde den planøkonomiske Vej, og tror, at det er i den Slags Foranstaltninger, Redningen ligger for det danske